

Joi, 26 aprilie 2007

P6_TA(2007)0159

Modificarea Deciziei 2004/585/CE de instituire a consiliilor consultative regionale în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 26 aprilie 2007 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 2004/585/CE de înființare a unor consilii consultative regionale în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (COM(2006)0732 — C6-0051/2007 — 2006/0240(CNS))

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2006)0732) ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 37 din Tratatul CE, în temeiul căruia Parlamentul a fost consultat de către Consiliu (C6-0051/2007),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A6-0078/2007),
1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. recunoaște că prezenta propunere se referă doar la aspectele financiare ale consiliilor consultative regionale și că alte aspecte rămân să fie rezolvate la viitoarea revizuire, în special cele privind numărul și componența acestora;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul, în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să consulte din nou Parlamentul, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Nepublicată încă în JO.

P6_TA(2007)0160

Situația femeilor cu handicap în Uniunea Europeană

Rezoluția Parlamentului European din 26 aprilie 2007 privind situația femeilor cu handicap în Uniunea Europeană (2006/2277(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția privind drepturile persoanelor cu handicap, adoptată de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006,
- având în vedere Manifestul femeilor cu handicap din Europa, adoptat de către Forumul european al persoanelor cu handicap la 22 februarie 1997,

Joi, 26 aprilie 2007

- având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere anul european al egalității de șanse pentru toți (2007),
 - având în vedere articolul 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere comunicarea Comisiei, intitulată „Egalitate de șanse pentru persoanele cu handicap: un plan de acțiune european” (COM(2003)0650),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe (A6-0075/2007),
- A. întrucât Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (Convenția) recunoaște că femeile și fetele cu handicap sunt adeseori expuse, atât în interiorul cât și în afara familiei, la un risc mai mare de violență, de atingere adusă integrității fizice sau de abuz, de neglijență sau tratament neglijent, de maltratare sau exploatare,
- B. întrucât Convenția subliniază, de asemenea, necesitatea includerii unei perspective de gen în toate eforturile de promovare a posibilității depline a persoanelor cu handicap de a se bucura de drepturile omului și de libertățile fundamentale,
- C. întrucât Convenția recunoaște dreptul tuturor persoanelor cu handicap, care au împlinit vârsta legală pentru căsătorie, de a se căsători și de a întemeia o familie,
- D. întrucât aproape 80 % dintre femeile cu handicap sunt victime ale violenței fizice și psihologice și întrucât riscul la care acestea sunt supuse în ceea ce privește violența sexuală este mai mare decât în cazul altor femei; întrucât violența nu este doar un fenomen frecvent în viața femeilor cu handicap, ci și, uneori, sursa handicapului lor,
- E. întrucât persoanele cu handicap reprezintă o categorie diversificată a populației, iar acțiunile destinate sprijinirii acestora trebuie să țină seama atât de această diversitate, cât și de faptul că unele grupuri, precum femeile cu handicap, se confruntă cu dificultăți suplimentare și cu o discriminare multiplă,
- F. întrucât, conform studiilor realizate în statele membre, în special mamele copiilor cu handicap sunt cele care realizează primele demersuri (medicale, școlare, administrative etc.) pentru a se informa cu privire la handicapul copilului lor și pentru a găsi cele mai bune soluții pentru a-i face față,
- G. întrucât responsabilitatea pentru persoanele cu handicap și dependente este asumată, în general, de către femei, ceea ce implică, atunci când nu există structuri de asistență adecvate, că acestea trebuie să părăsească piața muncii,
- H. întrucât atât instituțiile europene, cât și autoritățile naționale și regionale trebuie să încurajeze acțiuni prin care egalitatea între persoane să devină reală și efectivă și întrucât anul egalității de șanse pentru toți (2007) ar trebui să servească drept catalizator în acest sens,
- I. întrucât femeile cu handicap suferă de o discriminare multiplă, bazată pe sex, infirmitate, rasă și handicap și sunt expuse într-o mai mare măsură riscului de sărăcie și de excludere socială,
- J. întrucât egalitatea de tratament a femeilor cu handicap și a mamelor copiilor cu handicap este un drept uman fundamental și o obligație etică,

⁽¹⁾ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

Joi, 26 aprilie 2007

1. solicită Comisiei și statelor membre să asigure eliminarea obstacolelor și barierelor existente, inclusiv barierele arhitecturale, astfel încât să se creeze drepturi și oportunități egale de participare a femeilor și fetelor cu handicap la viața familială, politică, culturală, socială și profesională, în special printr-o mai bună punere în aplicare a legislației comunitare privind lupta împotriva discriminărilor și egalitatea între sexe, precum și prin utilizarea într-o mai mare măsură a posibilităților oferite de programele comunitare relevante și de Fondul Social European;
2. invită statele membre să integreze nevoile persoanelor cu handicap și nevoile specifice ale femeilor în politicile naționale, regionale și locale, în special în cele referitoare la urbanism, educație, ocuparea forței de muncă, locuințe, transport, sănătate și servicii sociale;
3. solicită Comisiei și statelor membre să adopte și să pună în aplicare măsurile necesare pentru a sprijini progresul femeilor cu handicap în domeniile vieții sociale și profesionale, culturale și politice în care acestea sunt, în continuare, insuficient reprezentate;
4. solicită guvernelor naționale și regionale să promoveze și să finanțeze, prin mijloace adecvate, politici și servicii inovatoare axate pe gen și pe handicap, în special în materie de asistență personală, mobilitate, sănătate, educație, formare, învățare continuă, angajare, autonomie și securitate socială;
5. invită Comisia și statele membre să stabilească o legislație și politici eficiente, axate pe femei și copii, care să garanteze identificarea, anchetarea și, atunci când este cazul, aducerea în justiție a cazurilor de exploatare, violență și abuz sexual la adresa persoanelor cu handicap, fie că acestea au loc în interiorul sau în exteriorul domiciliului lor; sugerează că, în acest sens, trebuie acordată o atenție specială femeilor cu handicap, care, din cauza handicapului lor, nu se pot reprezenta singure; să elaboreze măsuri preventive astfel încât să nu existe nicio diferență în ceea ce privește dreptul femeilor, cu sau fără handicap, la propriul corp și la propria sexualitate;
6. este consternat de faptul că riscul femeilor cu handicap de a deveni victime ale violenței este de trei ori mai mare decât cel al femeilor fără handicap și solicită, prin urmare, ca programul Daphné să fie utilizat și pentru combaterea acestei forme de violență;
7. relevă importanța combaterii active a segregării încă din copilărie a persoanelor cu handicap;
8. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze proiecte pilot și, respectiv, proceduri testate și verificate, în vederea instituirii unor echipamente care să permită integrarea persoanelor cu handicap de la grădiniță, până la viața profesională, trecând prin școală și pregătire profesională;
9. subliniază necesitatea ca Uniunea Europeană să ia toate măsurile posibile, inclusiv măsuri legislative, pentru a facilita demersurile administrative legate de obținerea de ajutoare și pentru a pune la dispoziția femeilor și copiilor cu handicap mai multe fonduri;
10. invită statele membre să rezolve problema legată de lipsa de îngrijiri medicale primare și ginecologice pentru femeile cu handicap, prin asigurarea existenței unui personal medical specializat și a infrastructurilor adecvate;
11. invită Comisia să analizeze, împreună cu autoritățile naționale competente, problemele de sănătate și de îngrijire medicală specifice cu care se confruntă femeile cu handicap, concentrându-și atenția asupra prevenirii și informării;
12. consideră că există o relație între existența unui handicap și nivelul mai scăzut de studii realizate și că acest lucru are consecințe la nivelul ratei de ocupare a forței de muncă din categoria persoanelor cu handicap;

Joi, 26 aprilie 2007

13. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că femeile cu handicap prezintă un nivel de educație din cele mai scăzute și, în consecință, se confruntă cu dificultăți sporite de acces și menținere pe piața muncii, precum și de promovare profesională; consideră că persoanele cu handicap trebuie să beneficieze de aceleași oportunități de studiu și să aibă drept de acces pe piața muncii pentru a putea fi autonome; consideră că femeile și fetele cu handicap ar trebui încurajate să urmeze studii și să exercite o activitate în funcție de capacitățile și interesele lor și nu de lacunele lor;
14. invită Comisia și statele membre să sprijine punerea în aplicare a principiului de acces universal la cadrul social, bunuri și servicii, astfel încât femeile cu handicap să poată beneficia de o autonomie maximă;
15. solicită Comisiei și statelor membre, deoarece tehnologiile informației și comunicării (TIC) reprezintă, adeseori, un instrument esențial pentru integrarea persoanelor cu handicap, să stabilească măsuri adecvate pentru eliminarea fracturii numerice bazate pe gen, astfel încât femeile cu handicap să poată avea acces la TIC și să beneficieze de acestea în aceleași condiții ca și bărbații;
16. consideră că, pentru a îmbunătăți accesul pe piața muncii al persoanelor cu handicap și a le permite acestora să devină mai active și să-și dezvolte capacitățile, ar trebui să se recurgă la toate formele posibile de facilități, inclusiv fiscale, pentru a stimula angajatorii să recruteze persoane cu handicap și să adapteze programul de lucru la nevoile mamei care cresc copii cu handicap;
17. invită Comisia și statele membre să prevină, în cadrul eforturilor lor de ameliorare a situației femeilor cu handicap pe piața muncii, discriminarea din partea angajatorilor la recrutarea femeilor cu handicap;
18. invită Comisia și statele membre să introducă conceptul de „flexibilitate” în domeniile legate de handicap, recunoscând faptul că fiecare persoană cu handicap are diferite nevoi, pentru ca, într-o comunitate de cetățeni bazată pe diversitate, să se poată acorda asistență fiecărei situații individuale;
19. consideră că măsurile instituite trebuie să vizeze o mai bună integrare;
20. reamintește că, în majoritatea cazurilor, femeile sunt cele care au în îngrijire persoane cu handicap și, prin urmare, consideră necesar să se elaboreze măsuri de sensibilizare socială care să conducă la implicarea, într-o mai mare măsură, a bărbaților în această responsabilitate;
21. invită Comisia și statele membre să facă în așa fel încât responsabilitatea pentru asistența și participarea persoanelor cu handicap să fie responsabilitatea întregii societăți și nu numai a familiilor persoanelor cu handicap și să ia în considerare, atunci când elaborează politici, dedicația specială a femeilor care răspund de persoane cu handicap și situația acelor persoane, adesea rude, care își asumă responsabilitatea pentru persoanele cu handicap; consideră că este important de subliniat faptul că este vorba, de cele mai multe ori, de femei și că acestea sunt, prin urmare, afectate în mod special de reducerile de ajutor public, atât în calitate de îngrijitoare, cât și în calitate de rude;
22. solicită Comisiei și statelor membre să adopte măsurile necesare pentru sprijinirea familiilor și a organizațiilor care oferă asistență atât persoanelor cu handicap, cât și familiilor acestora;
23. consideră că este necesar să se ia diverse măsuri pentru a ajuta persoanele cu handicap și familiile acestora să ducă o viață obișnuită în aceleași condiții ca persoanele fără handicap și familiile acestora, precum și măsuri de sprijin pentru persoanele, care de cele mai multe ori fac parte din familie și care au în grija lor socială și financiară persoane cu handicap, cărora le consacră, adesea izolându-se, tot timpul lor, ceea ce în multe cazuri necesită un sprijin la mai multe niveluri; subliniază că, de fapt, este vorba în general de femei, plătite sau nu; consideră că această responsabilitate evident nu este rezervată niciunuia dintre sexe și că trebuie luptat activ împotriva concepției conform căreia aceasta este responsabilitatea femeilor;

Joi, 26 aprilie 2007

24. propune ca statele membre să-și armonizeze reglementările municipale în privința parcarilor pentru persoanele cu handicap și să ia în considerare posibilitatea de a reduce tarifele de transport pentru persoanele care însoțesc persoane cu handicap;
25. consideră că unul dintre principalele obiective pe care Uniunea Europeană ar trebui să și le fixeze este îmbunătățirea calității vieții persoanelor cu handicap și a familiilor lor și integrarea deplină a acestora în societate;
26. subliniază necesitatea consolidării vizibilității și ameliorării imaginii femeilor cu handicap în mass-media, ceea ce va conduce la o mare sensibilizare a publicului la viața zilnică a acestora și le va oferi acestora mai multe ocazii de a se exprima și de a participa la viața socială și politică;
27. subliniază importanța recunoașterii de către statele membre a dreptului fundamental al femeilor cu handicap la propria lor viață sexuală și familială;
28. invită Comisia și statele membre să pună în aplicare o legislație care să garanteze autonomia femeilor și bărbaților cu handicap, recunoscând în aceasta un drept fundamental care trebuie respectat;
29. invită Comisia și statele membre să garanteze copiilor, tinerilor și adulților cu handicap existența condițiilor necesare pentru a trăi în mod autonom și pentru a-și stabili singuri parcursul în viață și, făcând aceasta, să acorde o atenție deosebită aspectelor legate de egalitate;
30. recunoaște că, chiar și în raport cu serviciile existente în materie de asistență pentru o viață autonomă și de îngrijiri medicale, femeile cu handicap sunt victime ale discriminărilor în ceea ce privește accesul la acestea;
31. subliniază rolul pe care îl poate juca educația băieților și a fetelor în construcția societății de mâine și subliniază necesitatea orientării educației astfel încât handicapul să nu reprezinte un obstacol în calea participării acestora la viața socială cu șanse și drepturi egale în vederea instaurării unui climat de cooperare și de integrare, precum și de sensibilizare la handicap în școală, aceasta din urmă fiind o condiție necesară pentru realizarea acestui lucru;
32. subliniază rolul important pe care îl au ONG-urile care lucrează cu femei cu handicap și invită Comisia și statele membre să le sprijine;
33. subliniază necesitatea de a se colecta date recente legate de handicap, defalcate pe sex, și de a se realiza studii care să integreze indicatorii în materie de egalitate între femei și bărbați pentru a se putea cunoaște situația reală a femeilor și fetelor cu handicap;
34. subliniază nevoia de garantare a protecției sănătății reproductive a femeilor cu handicap, acordându-se atenție unor aspecte precum planificarea familială și serviciile de sănătate și de informare asupra maternității, astfel încât acestea să poată stabili relații echitabile, responsabile și satisfăcătoare;
35. consideră că, prin intermediul politicilor sale, Uniunea Europeană ar trebui să încurajeze mai mult organizațiile patronale, sindicatele și organizațiile non-guvernamentale să elaboreze modalități mai eficiente de ajutorare a persoanelor cu handicap;

Joi, 26 aprilie 2007

36. invită Comisia să faciliteze crearea unei rețele pentru femeile cu handicap în întregul spațiu comunitar și în statele candidate la aderare, care să permită împărtășirea celor mai bune practici, consolidarea capacităților și responsabilizarea;
37. subliniază necesitatea femeilor cu handicap de a beneficia de acces liber la noile servicii audiovizuale;
38. reamintește Comisiei că o cunoaștere aprofundată a acestei chestiuni și a „modelului social de handicap” care se concentrează pe barierele societății, opus „modelului medical de handicap” care conține doar aspectele medicale ale handicapului, este baza potrivită pentru oferirea de soluții, servicii și sprijin, elaborarea de politici, alocarea de resurse și măsurarea impactului politicilor asupra situației persoanelor cu handicap;
39. reamintește statelor membre că este esențial să colaboreze în ceea ce privește progresul și ameliorarea situației femeilor și fetelor care suferă de orice formă de handicap;
40. invită statele membre să promoveze inițiativele cetățenilor care vizează sprijinirea persoanelor cu handicap;
41. reamintește importanța partenerilor sociali, ai societății de afaceri și civile și, în special, a organizațiilor de femei, a părinților copiilor cu handicap, în promovarea și transmiterea de oportunități egale, accesul la forța de muncă și la formarea de-a lungul vieții pentru persoanele cu handicap care acordă o atenție corespunzătoare nevoilor speciale;
42. salută eforturile asociațiilor de părinți, ale căror activități sunt, în general, inițiate și desfășurate de către mamele copiilor cu handicap, care, prin intermediul asociației lor și al paginilor de internet, adună informații (despre centre medicale specializate, reglementări în materie de educație, securitate socială etc.), ajutând astfel alți părinți și sensibilizând autoritățile publice;
43. invită statele membre să transmită un raport Parlamentului European și Comisiei privind situația femeilor și fetelor cu handicap, întocmit similar cu rapoartele de țară, și referitor la măsura în care au respectat Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor;
44. consideră că handicapul trebuie privit ca un fenomen natural, care face parte din viața zilnică, și nu ca un fenomen exterior anormal; constată că vor exista întotdeauna cetățeni cu handicap și că, prin urmare, este evident că handicapul este parte integrantă a societății;
45. consideră că trebuie mărit nivelul de dezvoltare și de utilizare a tehnologiei și a mijloacelor disponibile pentru eliminarea spațiilor care creează handicap; consideră că această evoluție trebuie să se bazeze pe faptul că bărbații și femeile nu au întotdeauna aceleași nevoi;
46. invită Comisia și statele membre să promoveze egalitatea condițiilor de viață pentru persoanele cu handicap, fie ele fete sau băieți, femei sau bărbați;
47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului Europei și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.
-